

บทบรรณาธิการ

เราจะเป็นโรงพยาบาลคุณภาพในปี พ.ศ. 2544

ในปัจจุบันระบบบริการสาธารณสุขมีการเปลี่ยนแปลงทั้งโครงสร้างและรูปแบบความต้องการบริการสาธารณสุข เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การสื่อสาร และการคุณภาพที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ทำให้ประชาชนในฐานะผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่ายขึ้น ส่งผลให้มีการเลือกใช้บริการสุขภาพที่เหมาะสมในรูปแบบต่าง ๆ มีความคาดหวังในคุณภาพของบริการสูงขึ้น อีกทั้งประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของสิทธิมากขึ้นด้วย เพราะฉะนั้นการพัฒนาคุณภาพของสถานบริการสาธารณสุข เพื่อให้เกิดระบบบริการที่มีคุณภาพ และมีการรับรองคุณภาพที่เป็นมาตรฐานสากลในระดับประเทศจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง แนวคิดพื้นฐานของมาตรฐานโรงพยาบาล ถือว่าผู้ป่วยคือลูกค้าและเป็นศูนย์กลางกิจกรรมทั้งปวงของโรงพยาบาล เน้นการทำงานเป็นทีม เพื่อปรับปรุงระบบงานให้ตอบสนองปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง โดยมีผู้นำองค์กรให้การสนับสนุนอย่างแข็งขันและจริงจัง และมาตรฐานโรงพยาบาลที่สำคัญมากที่สุดคือกระบวนการทำงาน กิจกรรมพัฒนาคุณภาพ และทรัพยากรบุคคลซึ่งสามารถพัฒนาให้เป็นทรัพย์สินที่ทรงคุณค่าของโรงพยาบาลได้

กระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาเรื่องมาตรฐานโรงพยาบาลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 มีการเสนอให้มีการกำหนดมาตรฐานโรงพยาบาลในระดับชาติขึ้น และให้มีองค์กรที่เหมาะสมดำเนินการเรื่องนี้ ดังนั้นสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข สถาบันวิชาการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านสุขภาพ และมูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติได้ร่วมกันดำเนินงาน “โครงการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล” โดยเริ่มต้นอย่างจริงจังในปี พ.ศ. 2540 มีการ

ดำเนินการในลักษณะเป็นศูนย์กลางประสานองค์ความรู้ ประสบการณ์ทั้งของไทยและต่างประเทศ ตลอดจนประสานและระดมความคิดเห็นจากนักวิชาการและนักบริหารภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ได้มาซึ่งมาตรฐานของระบบและกระบวนการที่จะใช้เป็นหลักประกันคุณภาพด้านบริการทางการแพทย์ โครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ด้วยความต้องการของสังคมไทยในปัจจุบันนั้น ดังแต่ความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ที่ภาครัฐจะต้องเป็นผู้จัดบริการสาธารณสุขให้ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความเท่าเทียม รวมถึงความสอดคล้องกับสภาวะทางเศรษฐกิจที่ต้องมุ่งเน้นที่คุณภาพเพื่อให้เกิดความประทัย

ในการสร้างระบบคุณภาพในโรงพยาบาล เพื่อเตรียมการรับการประเมินและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลนั้น มีขั้นตอนอันประกอบด้วย

1. เตรียมคน สร้างความตื่นตัวให้ทุกคนพร้อมที่จะเป็นผู้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโรงพยาบาล เพื่อชีวิตการทำงานที่ดีกว่า และเพื่อคุณภาพการคุ้มครองผู้ป่วยที่ดีขึ้น ให้ทุกคนพร้อมที่จะร่วมมือกันทำงานเป็นทีม

2. กำหนดพิธีทางของโรงพยาบาลร่วมกัน เริ่มจากผู้บริหารกำหนดเป้าหมายระยะยาวของโรงพยาบาล กระตุ้นให้แต่ละคนवิเคราะห์การทำงานและลักษณะการคุ้มครองผู้ป่วยที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต แล้วหาจุดร่วมของความคิดเหล่า�ัน เพื่อใช้เป็นกรอบในการทำงานร่วมกัน

3. พัฒนาวิธีการทำงานขั้นต้น ใช้ทีมงานที่ได้เตรียมไว้ร่วมกันหาวิธีปรับปรุงระบบงานให้ง่าย ลดความซ้ำซ้อน ลดความสูญเปล่า เพื่อลดภาระงานที่ไม่จำ

เป็นของเจ้าหน้าที่ลง มีการวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงในการคุ้มครองผู้ป่วย และวางแผนเพื่อป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว

4. จัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติงาน (practice guidelines) ที่ง่ายต่อการเข้าใจและการนำไปใช้ เพื่อให้เกิดการปฏิบัติที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และมี variation น้อยที่สุด

5. ค้นหามาตรการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้มีการปฏิบัติตามคู่มือ

6. มีกิจกรรมพัฒนาคุณภาพ เริ่มด้วยการกำหนดข้อมูลและสถิติซึ่งควรติดตามศึกษาเพื่อใช้ประเมินคุณภาพงานอันจะนำไปสู่การคิดหาวิธีการทำงานที่ดีขึ้น ข้อมูลที่ติดตามศึกษาเบริรบเนื่องจากสะท้อนการปฏิบัติงาน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้มีหลักประกันว่างานที่ทำอยู่มีคุณภาพ กล่าวดังกล่าวอาจมีผู้ใช้คำต่าง ๆ กันไป เช่น การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง (Continuous Quality Improvement, CQI) การประกันคุณภาพ (Quality Assurance, QA) หรือการเฝ้าติดตาม (Monitoring) เป็นต้น

7. การปฏิบัติตามมาตรฐานข้ออื่น ๆ เป็นการพัฒนาส่วนของทรัพยากรนำเข้า (input) ทั้งด้านคนสถานที่ และเครื่องมือ

ทั้งนี้ในส่วนของกระทรวงสาธารณสุขได้มีนโยบายที่จะพัฒนาคุณภาพบริการในโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งทั่วประเทศให้มีมาตรฐานระบบบริการที่น่าเชื่อถือ และได้รับความไว้วางใจจากประชาชนโดยผ่านกระบวนการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลที่เป็นมาตรฐานสากลภายในปี พ.ศ. 2544 สำหรับโรงพยาบาลรามาธิราชนครราชสีมาได้ตอบรับความต้องการเรื่องการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลด้วยการนำระบบ 5 ส. มาใช้และตอบรับ Hospital Accreditation และมาตรฐาน ISO ต่อกองโรงพยาบาลภูมิภาค กระทรวงสาธารณสุขแล้วในเดือน มกราคม 2542 ที่ผ่านมา และคาดว่าจะได้รับการตรวจ

รับรองโรงพยาบาลในปี พ.ศ. 2544

กิจกรรมพัฒนาคุณภาพบริการ ที่โรงพยาบาลรามาธิราชนครราชสีมาได้ดำเนินการ ไปบ้างแล้ว คือ

1. Total Quality Management (TQM) บางคนเรียกว่า Continuous Quality Improvement (CQI) ดำเนินการ เมื่อปี พ.ศ. 2539 โดยยกคุณงานการพยาบาล

2. กิจกรรม Organization Development (OD) ดำเนินการในปี พ.ศ. 2540 ผลการดำเนินการเป็นไปด้วยดี ลดความโถ่แจ้ง สร้างความสามัคคีและความเข้าใจระหว่างเพื่อนร่วมงานและหน่วยงานต่าง ๆ ภายในโรงพยาบาล

3. การอบรมการพัฒนาคุณภาพบริการ ดำเนินการเมื่อเดือนกรกฎาคม 2541 โดยยกคุณงานพัฒนาคุณภาพบริการและวิชาการ ร่วมกับ พญ. วินคลาเรน พงษ์ฤทธิ์ศักดา ได้ทำโครงการเสริมความรู้เรื่องการพัฒนาคุณภาพบริการให้กับบุคลากรในโรงพยาบาล รามาธิราชนครราชสีมา 2 รุ่น ๆ ละ 1 วัน มีผู้เข้าอบรมทั้งสิ้น 70 คน

4. กิจกรรม 5 ส. (สะอาด สะอุคุณลักษณะ และสร้างนิสัย) โรงพยาบาลรามาธิราชนครราชสีมา ได้ประกาศให้การดำเนินกิจกรรม 5 ส. เป็นนโยบายการดำเนินงานพัฒนาของโรงพยาบาลอย่างจริงจังและต่อเนื่องตั้งแต่เดือนมีนาคม 2542 ตามต้องของคณะกรรมการบริหารเมื่อเดือนตุลาคม 2541 ที่กำหนดนโยบายให้ส่วนราชการภาครัฐ ดำเนินกิจกรรม 5 ส. เป็นกิจกรรมหนึ่งที่จะช่วยในการพัฒนาระบบมาตรฐานสากลของประเทศไทยด้านการจัดการและสัมฤทธิผลของงานภาครัฐ (Thailand International Public Sector Standard Management System and Outcome)

5. โครงการพัฒนาคุณภาพงานบริการรักษาพยาบาลผู้ป่วย (Quality Improvement of Hospital Care Round) เป็นกิจกรรมในลักษณะสาขาวิชา ทำการ

เขียนหอผู้ป่วย เพื่อประเมินคุณภาพบริการตาม check list เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2541

การดำเนินการในขั้นตอนต่อไปที่จะก้าวสู่การรับรองคุณภาพโรงพยาบาลนั้น ในขณะนี้ยังไม่ได้เริ่มดำเนินการ โดยหลักการแล้วผู้รับผิดชอบและประธานาธิการคือ กลุ่มงานพัฒนาคุณภาพบริการและวิชาการ แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นหัวใจสำคัญคือความร่วมมือร่วมใจจากทุกหน่วยงานในโรงพยาบาล โดยจะต้องมีการสร้างความเข้าใจร่วมกันว่าคุณภาพคืออะไร มีการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน และพร้อมที่จะทำงานเป็นทีม

สุวรรณี ตั้งวีระพงษ์ พ.บ.
หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาคุณภาพบริการและวิชาการ
โรงพยาบาลมหาราชชนครราชสีมา

เอกสารอ้างอิง

- สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขและสถาบันวิชาการเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพ. มาตรฐานโรงพยาบาล: แนวทางพัฒนาคุณภาพ โดยผู้ที่ป่วยเป็นศูนย์กลาง. ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ: บริษัท ดีไซร์ จำกัด; 2539.
- สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข. จับกระแส. จดหมายท่าสวัสดิ์บันนวิจัยระบบสาธารณสุข 2541;3:1-3.